

- 4) Genom artikel 30 i direktiv 2004/38 åläggs medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att se till att den berörde har förstått innehållet i och verkningar av ett beslut som fattats i enlighet med artikel 27.1 i direktivet, men bestämmelsen innebär inte något krav på att detta beslut ska delges den berörde på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå, om vederbörande inte har framställt någon begäran om detta.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Oradea – Rumänien) – Ruxandra Paula Andriciu m.fl. mot Banca Românească SA

(Mål C-186/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal — Artiklarna 3.1 och 4.2 — Bedömning av avtalsvilkorens oskälighet — Kreditavtal ingånget i utländsk valuta — Valutarisken ligger uteslutande på konsumenten — Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet — Tidpunkt då obalansen ska bedömas — Räckvidd av begreppet att avtalsvillkor ska vara ”klart och begripligt formulerade” — Omfattning av den information som banken ska lämna)

(2017/C 382/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ruxandra Paula Andriciu m.fl.

Motpart: Banca Românească SA

Domslut

- 1) Artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att uttrycket ”avtalets huvudföremål” i den mening som avses i denna bestämmelse omfattar ett avtalsvillkor, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, i ett kreditavtal, uttryckt i utländsk valuta och som inte har varit föremål för individuell förhandling, med innebörden att krediten ska återbetalas i samma utländska valuta som krediten beviljats i, om detta avtalsvillkor fastställer en för avtalet väsentlig prestation som ska anses kännetecknande för avtalet. Nämnade avtalsvillkor kan därför inte anses oskäligt under förutsättning att det är klart och begripligt formulerat.
- 2) Artikel 4.2 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att kravet att avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerade innebär att finansinstituten, i fråga om kreditavtal, ska ge låntagarna sådan information att de kan ta välgrundade och försiktiga beslut. Kravet innebär i detta avseende att ett avtalsvillkor enligt vilket krediten ska återbetalas i samma utländska valuta som krediten beviljats i måste ha förståtts av konsumenten både i formell och grammatisk mening och med avseende på dess konkreta räckvidd i så måtto att en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument inte endast kan förstå möjligheten att den utländska valuta som låneavtalet hade ingåtts i kan komma att öka eller minska i värde, utan även bedöma de potentiellt omfattande ekonomiska konsekvenserna av detta villkor för hans eller hennes finansiella förpliktelser. Det ankommer på den nationella domstolen att göra den nödvändiga prövningen därav.

- 3) Artikel 3.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att bedömningen av huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt ska göras med avseende på den tidpunkt då det berörda avtalet ingicks. Samtliga de omständigheter som vid den tidpunkten kunde vara kända för näringsidkaren och som var ägnade att påverka det senare genomförandet av avtalet ska därvid beaktas. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att – med hänsyn till samtliga omständigheter i det nationella målet och framför allt den sakkunskap och ämneskännedom som näringsidkaren, det vill säga i förevarande fall banken, besitter avseende de möjliga variationerna i växelkurserna och de risker som det med nödvändighet innebär att teckna ett lån i en utländsk valuta – bedöma om det eventuellt föreligger en obalans i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Ibernova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16) mot Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Förenade målen C-215/16, C-216/16, C-220/16 och C-221/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Elektricitet från vindkraft — Direktiv 2009/28/EU — Främjande av användningen av energi från förnybara källor — Artikel 2, andra stycket, k — Stödsystem — Artikel 13.1, andra stycket, e — Administrativa avgifter — Direktiv 2008/118/EG — Allmänna regler för punktskatt — Artikel 1.2 — Indirekta skatter för särskilda ändamål — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 4 — Minimal energibeskattnings — Skatt på vindkraftverk som producerar elektricitet)

(2017/C 382/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Ibernova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Motpart: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, i synnerhet artikel 2, andra stycket, k och artikel 13.1, andra stycket, e i detta direktiv, utgör inte hinder för nationell lagstiftning, såsom den ifrågasatt i de nationella målen, varigenom en skatt påförs vindkraftverk som producerar elektricitet.